

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

குலஸேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த

॥ பெருமாள் திருமொழி ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

பொருள் அடக்கம்

1	பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள்	2
2	இருளிரிய	3
3	தேட்டருந்திறல்	7
4	மெய்யில்வாழ்க்கையை	11
5	ஊனேறு	15
6	தருதுயரந்தடாயேல்	19
7	ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்	23
8	ஆலைநீள் கரும்பு	27
9	மன்னு புகழ்	31
10	வன்தாளினினை	35
11	அங்கண் நெடுமதிள்	39

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகுமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள்

தனியன்கள்

இன் அமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே ! *

தென் அரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள் *

பொன்னம் சிலை சேர் நுதலியர் வேள் சேரலர் கோன் *

எங்கள் குலசேகரன் என்றே கூறு

ஆரம் கெடப்பரன் அன்பர் கொள்ளார் என்று *

அவர்களுக்கே வாரங்கொடு குடப் பாம்பில் கையிட்டவன் *

மாற்றலரை வீரங்கெடுத்த செங்கோல் கொல்லி காவலன்

வில்லவர் கோன் * சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே

பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள் முற்றிற்று

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

1 - இருளிரிய

‡ இருள் இரியச் சுடர் மணிகள் இமைக்கும் நெற்றி *
இனத் துத்தி அணி பணம் ஆயிரங்கள் ஆர்ந்த *
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தன் என்னும் *
அணி விளங்கும் உயர் வெள்ளை அணையை மேவி *
திருவரங்கப் பெரு நகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி *
திரைக் கையால் அடி வருடப் பள்ளி கொள்ளும் *
கரு மணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டு *
என் கண் இணைகள் என்று கொலோ களிக்கும் நாளே ! || 1.1 ||

1

‡ வாயோர் ஈர் ஐஞ்ஞாறு துதங்கள் ஆர்ந்த *
வளை உடம்பின் அழல் நாகம் உமிழ்ந்த செந்தீ *
வீயாத மலர்ச் சென்னி விதானமே போல் *
மேன்மேலும் மிக எங்கும் பரந்த தன் கீழ் *
காயாம்பூ மலர்ப் பிறங்கல் அன்ன மாலைக் *
கடி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
மாயோனை மணத்தூணை பற்றி நின்று *
என் வாயார என்று கொலோ வாழ்த்தும் நாளே ! || 1.2 ||

2

எம்மாண்பின் அயன் நான்கு நாவினாலும் *
எடுத்தேத்தி ஈர் இரண்டு முகமும் கொண்டு *
எம்மாடும் எழில் கண்கள் எட்டினோடும் தொழுதேத்தி *
இனிதிறைஞ்சு நின்ற *
செம் பொன் அம்மான் தன் மலர்க் கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற *

அணி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
 அம்மான் தன் அடி இணைக் கீழ் அலர்கள் இட்டு *
 அங்கடியவரோடென்று கொலோ அணுகும் நாளே ! || 1.3 ||

3

மாவினை வாய் பிளந்துகந்த மாலை *
 வேலை வண்ணனை என் கண்ணனை வன் குன்றம் ஏந்தி *
 ஆவினை அன்றுய்யக் கொண்ட ஆயர் ஏற்றை *
 அமரர்கள் தந் தலைவனை அந்தமிழின் இன்பப்பாவினை *
 அவ் வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள் *
 பயில் அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
 கோவினை நாவுற வழுத்தி எந்தன் கைகள் *
 கொய்ம் மலர் தூய் என்று கொலோ கூப்பும் நாளே ! || 1.4 ||

4

இணை இல்லா இன்னிசை யாழ் கெழுமி *
 இன்பத் தும்புருவும் நாரதனும் இறைஞ்சி ஏத்த *
 துணை இல்லாத் தொன் மறை நூல் தோத்திரத்தால் *
 தொன் மலர்க் கண் அயன் வணங்கி ஓவாதேத்த *
 மணி மாட மாளிகைகள் மல்கு செல்வ *
 மதில் அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
 மணிவண்ணன் அம்மானைக் கண்டு கொண்டு *
 என் மலர்ச் சென்னி என்று கொலோ வணங்கும் நாளே ! || 1.5 ||

5

அளி மலர் மேல் அயன் அரன் இந்திரனோடு *
 ஏனை அமரர்கள் தம் குழுவும் அரம்பையரும் மற்றும் *
 தெளி மதி சேர் முனிவர்கள் தம் குழுவும் உந்தித் *
 திசை திசையில் மலர் தூவிச் சென்று சேரும் *
 களி மலர் சேர் பொழில் அரங்கத்துரகம் ஏறிக் *
 கண் வளரும் கடல் வண்ணர் கமலக் கண்ணும் *

ஒளி மதி சேர் திரு முகமும் கண்டு கொண்டு *
என் உள்ளம் மிக என்று கொலோ உருகும் நாளே ! || 1.6 ||

6

மறம் திகழும் மனம் ஒழித்து வஞ்ச மாற்றி *
ஐம் புலன்கள் அடக்கி இடர்ப் பாரத் துன்பம் துறந்து *
இரு முப்பொழுதேத்தி எல்லை இல்லாத் தொன்னெறிக் கண் *
நிலை நின்ற தொண்டரான *
அறம் திகழும் மனத்தவர் தம் கதியைப் பொன்னி *
அணி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
நிறம் திகழும் மாயோனைக் கண்டென் கண்கள் *
நீர் மல்க என்று கொலோ நிற்கும் நாளே ! || 1.7 ||

7

கோல் ஆர்ந்த நெடும் சார்ங்கம் கூனற் சங்கம் *
கொலை ஆழி கொடுந் தண்டு கொற்ற ஒள் வாள் *
கால் ஆர்ந்த கதிக் கருடன் என்னும் *
வென்றிக் கடும் பறவை இவை அனைத்தும் புறம் சூழ் காப்ப *
சேல் ஆர்ந்த நெடுங்கழனி சோலை சூழ்ந்த *
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
மாலோனைக் கண்டின்பக் கலவி எய்தி *
வல் வினையேன் என்று கொலோ வாழும் நாளே ! || 1.8 ||

8

தூராத மனக் காதல் தொண்டர் தங்கள் குழாம் குழுமித் *
திருப் புகழ்கள் பலவும் பாடி *
ஆராத மனக் களிப்போடமுத கண்ணீர் மழை சோர *
நினைந்துருகி ஏத்தி *
நாளும் சீரார்ந்த முழுவோசை பரவை காட்டும் *
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *

போர் ஆழி அம்மானைக் கண்டு துள்ளிப் *
பூதலத்தில் என்று கொலோ புரளும் நாளே ! || 1.9 ||

9

‡ வன் பெரு வானகம் உய்ய அமரர் உய்ய மண் உய்ய *
மண் உலகில் மனிசர் உய்ய *
துன்ப மிகு துயர் அகல அயர்வொன்றில்லாச் சுகம் வளர *
அக மகிழும் தொண்டர் வாழ *
அன்பொடு தென் திசை நோக்கிப் பள்ளி கொள்ளும் *
அணி அரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் தங்கள் *
இன்ப மிகு பெருங்குழுவு கண்டு *
யானும் இசைந்துடனே என்று கொலோ இருக்கும் நாளே ! || 1.10 ||

10

‡ திடர் விளங்கு கரைப் பொன்னி நடுவு பாட்டுத் *
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் *
கடல் விளங்கு கருமேனி அம்மான் தன்னைக் *
கண்ணாரக் கண்டுகக்கும் காதல் தன்னால் *
குடை விளங்கு விறல் தானைக் கொற்ற ஒள் வாள் *
கூடலர் கோன் கொடைக் குலசேகரன் சொற் செய்த *
நடை விளங்கு தமிழ் மாலை பத்தும் வல்லார் *
நலந் திகழ் நாரணன் அடிக் கீழ் நண்ணுவாரே || 1.11 ||

11

அடிவரவு — இருள் வாய் எம்மாண்பின் மாவினை இணை அளி மறம் கோல்
தூராத வன்பெரு திடர் தேட்டு

இருளிரிய முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

2 - தேட்டருந்திறல்

‡ தேட்டருந் திறல் தேனினைத் *

தென் அரங்கனைத் *

திரு மாது வாழ் வாட்டம் இல் வனமாலை மார்வனை வாழ்த்தி *

மால் கொள் சிந்தையராய் *

ஆட்ட மேவி அலந்தழைத்து *

அயர்வெய்தும் மெய் அடியார்கள் தம் *

ஈட்டம் கண்டிடக் கூடுமேல் *

அது காணும் கண் பயன் ஆவதே || 2.1 ||

12

தோடுலா மலர் மங்கை தோள் இணை தோய்ந்ததும் *

சுடர் வாளியால் *

நீடுமா மரம் செற்றதும் நிரை மேய்த்ததும் *

இவையே நினைந்து *

ஆடிப்பாடி அரங்கவோ என்றழைக்கும் *

தொண்டரடிப் பொடி ஆடநாம் பெறில் *

கங்கை நீர் குடைந்தாடும் *

வேட்கை என் ஆவதே || 2.2 ||

13

ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய் நிலம் கீண்டதும் *

முன் இராமனாய் *

மாறடர்த்ததும் மண் அளந்ததும் *

சொல்லிப் பாடி *

வண் பொன்னிப் பேர் ஆறு போல் வரும் கண்ண நீர் கொண்டு *

அரங்கன் கோயில் திரு முற்றம் *
 சேறு செய் தொண்டர் சேவடிச் *
 செழும் சேறென் சென்னிக்கணிவனே || 2.3 ||

14

தோய்த்த தண் தயிர் வெண்ணெய் பாலுடன் உண்டலும் *
 உடன்றாய்ச்சி கண்டு *
 ஆர்த்த தோள் உடை எம்பிரான் *
 என் அரங்கனுக்கடியார்கள் ஆய் *
 நாத் தழும்பெழ நாரணா ! என்றழைத்து *
 மெய் தழும்பத் தொழுதேத்தி *
 இன்புறும் தொண்டர் சேவடி *
 ஏத்தி வாழ்த்தும் என் நெஞ்சமே || 2.4 ||

15

பொய் சிலைக் குரல் ஏற்றெருத்தம் இறுத்துப் *
 போர் அரவீர்த்த கோன் *
 செய் சிலைச் சுடர் சூழ் ஒளித் *
 திண்ண மா மதிள் தென் அரங்கனாம் *
 மெய் சிலைக் கரு மேகம் ஒன்று *
 தம் நெஞ்சுள் நின்று திகழப் போய் *
 மெய் சிலிர்ப்பவர் தம்மையே நினைந்து *
 என் மனம் மெய் சிலிர்க்குமே || 2.5 ||

16

ஆதி அந்தம் அனந்தம் அற்புதம் ஆன *
 வானவர் தம் பிரான் *
 பாதமா மலர் சூடும் பத்தி இலாத *
 பாவிகள் உய்ந்திட *
 தீதில் நன்னெறி காட்டி *
 எங்கும் திரிந்தரங்கன் எம்மானுக்கே *

காதல் செய் தொண்டர்க்கெப்பிறப்பிலும் *
காதல் செய்யும் என் நெஞ்சமே || 2.6 ||

17

கார் இனம் புரை மேனி நற் கதிர் *
முத்த வெண்ணகைச் செய்ய வாய் *
ஆர மார்வன் அரங்கன் என்னும் *
அரும் பெரும் சுடர் ஒன்றினைச் *
சேரும் நெஞ்சினர் ஆகிச் சேர்ந்து *
கசிந்திழிந்த கண்ணீர்களால் *
வார நிற்பவர் தாள் இணைக்கு *
ஒரு வாரம் ஆகும் என் நெஞ்சமே || 2.7 ||

18

மாலை உற்ற கடல் கிடந்தவன் *
வண்டு கிண்டு நறுந் துழாய் *
மாலை உற்ற வரைப் பெருந் திருமார்வனை *
மலர்க் கண்ணனை *
மாலை உற்றெழுந்தாடிப் பாடித் *
திரிந்தரங்கன் எம்மானுக்கே *
மாலை உற்றிடும் தொண்டர் வாழ்வுக்கு *
மாலை உற்றதென் நெஞ்சமே || 2.8 ||

19

மொய்த்துக் கண் பனி சோர மெய்கள் சிலிர்ப்ப *
ஏங்கி இளைத்து நின்று *
எய்த்துக் கும்பிடு நட்டம் இட்டெழுந்து *
ஆடிப் பாடி இறைஞ்சி *
என் அத்தன் அச்சன் அரங்கனுக்கு *
அடியார்கள் ஆகி *

அவனுக்கே பித்தராம் அவர் பித்தர் அல்லர்கள் *
மற்றையார் முற்றும் பித்தரே || 2.9 ||

20

‡ அல்லி மா மலர் மங்கை நாதன் *
அரங்கன் மெய் அடியார்கள் தம் *
எல்லை இல் அடிமைத் திறத்தினில் *
என்றும் மேவு மனத்தனாம் *
கொல்லி காவலன் கூடல் நாயகன் *
கோழிக்கோன் குலசேகரன் *
சொல்லின் இந் தமிழ் மாலை வல்லவர் *
தொண்டர் தொண்டர்கள் ஆவரே || 2.10 ||

21

அடிவரவு — தேட்டு தோடு ஏறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம் மாலை
மொய்த்து அல்லி மெய்

தேட்டருந்திறல் முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

3 - மெய்யில்வாழ்க்கையை

‡ மெய்யில் வாழ்க்கையை *
மெய் எனக் கொள்ளும் *
இவ் வையம் தன்னொடும் *
கூடுவதில்லை யான் *
ஐயனே *
அரங்கா ! என்றழைக்கின்றேன் *
மையல் கொண்டொழிந்தேன் *
என்தன் மாலுக்கே || 3.1 ||

22

நூலினேர் இடையார் *
திறத்தே நிற்கும் *
ஞாலம் தன்னொடும் *
கூடுவதில்லை யான் *
ஆலியா அழையா *
அரங்கா ! என்று *
மால் எழுந்தொழிந்தேன் *
என்தன் மாலுக்கே || 3.2 ||

23

மாரனார் *
வரி வெஞ்சிலைக்காட் செய்யும் *
பாரினாரொடும் *
கூடுவதில்லை யான் *
ஆர மார்வன் *

அரங்கன் அனந்தன் *
 நல் நாரணன் *
 நரகாந்தகன் பித்தனே || 3.3 ||

24

உண்டியே உடையே *
 உகந்தோடும் *
 இம் மண்டலத்தொடும் *
 கூடுவதில்லை யான் *
 அண்ட வாணன் *
 அரங்கன் வன் பேய் முலை *
 உண்ட வாயன் தன் *
 உன்மத்தன் காண்மினே || 3.4 ||

25

தீதில் நன்னெறி நிற்க *
 அல்லாது செய் *
 நீதி யாரொடும் *
 கூடுவதில்லை யான் *
 ஆதி ஆயன் *
 அரங்கன் அந் தாமரைப் *
 பேதை மா மணவாளன் தன் *
 பித்தனே || 3.5 ||

26

எம் பரத்தர் *
 அல்லாரொடும் கூடலன் *
 உம்பர் வாழ்வை *
 ஒன்றாகக் கருதிலன் *
 தம் பிரான் அமரர்க்கு *
 அரங்க நகர் *

எம் பிரானுக்கு *
எழுமையும் பித்தனே || 3.6 ||

27

எத்திறத்திலும் *
யாரொடும் கூடும் *
அச்சித்தந் தன்னைத் *
தவிர்த்தனன் செங்கண் மால் *
அத்தனே ! *
அரங்கா ! என்றழைக்கின்றேன் *
பித்தனாய் ஒழிந்தேன் *
எம் பிரானுக்கே || 3.7 ||

28

பேயரே *
எனக்கு யாவரும் *
யானும் ஓர் பேயனே *
எவர்க்கும் இது பேசி என் *
ஆயனே ! *
அரங்கா ! என்றழைக்கின்றேன் *
பேயனாய் ஒழிந்தேன் *
எம் பிரானுக்கே || 3.8 ||

29

‡ அங்கை ஆழி *
அரங்கன் அடி இணை *
தங்கு சிந்தைத் *
தனிப் பெரும் பித்தனாய்க் *
கொங்கர் கோன் *
குலசேகரன் சொன்ன சொல் *

இங்கு வல்லவர்க்கு *
ஏதம் ஒன்றில்லையே || 3.9 ||

30

அடிவரவு — மெய் நூல் மாரனார் உண்டி தீதில் எம்பரத்தர் எத்திறத்திலும்
பேயரே அங்கை ஊன்

மெய்யில்வாழ்க்கையை முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

4 - ஊனேறு

‡ ஊன் ஏறு செல்வத்து *
உடற் பிறவி யான் வேண்டேன் *
ஆன் ஏறேழ் வென்றான் *
அடிமைத் திறம் அல்லால் *
கூனேறு சங்கம் இடத்தான் தன் *
வேங்கடத்துக் *
கோனேரி வாழும் *
குருகாய்ப் பிறப்பேனே || 4.1 ||

31

ஆனாத செல்வத்து *
அரம்பையர்கள் தற் சூழ *
வான் ஆளும் செல்வமும் *
மண் அரசும் யான் வேண்டேன் *
தேன் ஆர் பூஞ்சோலைத் *
திருவேங்கடச் சுனையில் *
மீனாய்ப் பிறக்கும் *
விதி உடையேன் ஆவேனே || 4.2 ||

32

பின்னிட்ட சடையானும் *
பிரமனும் இந்திரனும் *
துன்னிட்டுப் புகல் அரிய *
வைகுந்த நீள் வாசல் *
மின் வட்டச் சுடர் ஆழி *

வேங்கடக்கோன் தான் உமிழும் *
 பொன் வட்டில் பிடித்துடனே *
 புகப் பெறுவேன் ஆவேனே || 4.3 ||

33

ஒண் பவள வேலை *
 உலவு தண் பாற்கடலுள் *
 கண் துயிலும் மாயோன் *
 கழல் இணைகள் காண்பதற்கு *
 பண் பகரும் வண்டினங்கள் *
 பண் பாடும் வேங்கடத்துச் *
 செண்பகமாய் நிற்கும் *
 திருவுடையேன் ஆவேனே || 4.4 ||

34

கம்ப மத யானை *
 கழுத்தகத்தின் மேல் இருந்து *
 இன்பமரும் செல்வமும் *
 இவ் அரசும் யான் வேண்டேன் *
 எம் பெருமான் ஈசன் *
 எழில் வேங்கட மலை மேல் *
 தம்பகமாய் நிற்கும் *
 தவம் உடையேன் ஆவேனே || 4.5 ||

35

மின் அனைய நுண் இடையார் *
 உருப்பசியும் மேனகையும் *
 அன்னவர்தம் பாடலொடும் *
 ஆடல் அவை ஆதரியேன் *
 தென்னவென வண்டினங்கள் *
 பண் பாடும் வேங்கடத்துள் *

அன்னனைய பொற்குவடாம் *
அருந்தவத்தென் ஆவேனே || 4.6 ||

36

வான் ஆளும் மா மதி போல் *
வெண் குடைக் கீழ் *
மன்னவர் தம் கோன் ஆகி வீற்றிருந்து *
கொண்டாடும் செல்வறியேன் *
தேனார் பூஞ்சோலைத் *
திரு வேங்கட மலை மேல் *
கான் ஆறாய்ப் பாயும் *
கருத்துடையேன் ஆவேனே || 4.7 ||

37

பிறை ஏறு சடையானும் *
பிரமனும் இந்திரனும் *
முறையாய பெரு வேள்விக் *
குறை முடிப்பான் மறை ஆனான் *
வெறியார் தண் சோலைத் *
திரு வேங்கடமலை மேல் *
நெறியாய்க் கிடக்கும் *
நிலை உடையேன் ஆவேனே || 4.8 ||

38

‡ செடியாய வல்வினைகள் *
தீர்க்கும் திருமாலே *
நெடியானே ! வேங்கடவா ! *
நின் கோயிலின் வாசல் *
அடியாரும் வானவரும் *
அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும் *

படியாய்க் கிடந்து *

உன் பவளவாய் காண்பேனே || 4.9 ||

39

உம்பர் உலகாண்டு *

ஒரு குடைக் கீழ் உருப்பசி தன் *

அம் பொற் கலை அல்குல் *

பெற்றாலும் ஆதரியேன் *

செம் பவள வாயான் *

திருவேங்கடம் என்னும் *

எம் பெருமான் பொன் மலை மேல் *

ஏதேனும் ஆவேனே || 4.10 ||

40

‡ மன்னிய தண் சாரல் *

வட வேங்கடத்தான் தன் *

பொன் இயலும் சேவடிகள் *

காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி *

கொன்னவிலும் கூர்வேல் *

குலசேகரன் சொன்ன *

பன்னிய நூல் தமிழ் வல்லார் *

பாங்காய பத்தர்களே || 4.11 ||

41

அடிவரவு — ஊன் ஆனாத பின்னிட்ட ஒண் கம்பம் மின் வான் பிறை செடி

உம்பர் மன்னிய தரு

ஊனேறு முற்றிற்று

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகுமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

5 – தருதுயரந்தடாயேல்

‡ தரு துயரம் தடாயேல் *
உன் சரண் அல்லால் சரண் இல்லை *
விரை குழுவும் மலர்ப் பொழில் சூழ் *
விற்றுவக்கோட்டம்மானே *
அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய் *
அகற்றிடினும் *
மற்றவள் தன் அருள் நினைந்தே அழும் குழவி *
அதுவே போன்றிருந்தேனே || 5.1 ||

42

கண்டார் இகழ்வனவே *
காதலன் தான் செய்திடினும் *
கொண்டானை அல்லால் *
அறியாக் குல மகள் போல் *
விண் தோய் மதிள் புடை சூழ் *
விற்றுவக்கோட்டம்மா *
நீ கொண்டாளாயாகிலும் *
உன் குரை கழலே கூறுவனே || 5.2 ||

43

மீன் நோக்கும் நீள் வயல் சூழ் *
விற்றுவக்கோட்டம்மா *
என் பால் நோக்காய் ஆகிலும் *
உன் பற்றல்லால் பற்றிலேன் *
தான் நோக்காது *

எத்துயரம் செய்திடினும் *
 தார் வேந்தன் கோல் நோக்கி வாழும் *
 குடி போன்றிருந்தேனே || 5.3 ||

44

வாளால் அறுத்துச் சுடினும் *
 மருத்துவன் பால் *
 மாளாத காதல் *
 நோயாளன் போல் மாயத்தால் *
 மீளாத் துயர் தரினும் *
 விற்றுவக்கோட்டம்மா *
 நீ ஆளா உனதருளே *
 பார்ப்பன் அடியேனே || 5.4 ||

45

வெங்கண் திண் களிறடர்த்தாய் *
 விற்றுவக்கோட்டம்மானே *
 எங்குப் போய் உய்கேன் *
 உன் இணை அடியே அடையல் அல்லால் *
 எங்கும் போய்க் கரை காணாது *
 எறி கடல் வாய் மீண்டேயும் *
 வங்கத்தின் கூம்பேறும் *
 மாப் பறவை போன்றேனே || 5.5 ||

46

செந் தழலே வந்து *
 அழலைச் செய்திடினும் *
 செங்கமலம் அந்தரம் சேர் *
 வெங்கதிரோற்கல்லால் அலராவால் *
 வெந் துயர் வீட்டாவிடினும் *
 விற்றுவக்கோட்டம்மா *

உன் அந்தமில் சீர்க்கல்லால் *
அகம் குழைய மாட்டேனே || 5.6 ||

47

எத்தனையும் வான் மறந்த காலத்தும் *
பைங்கூழ்கள் *
மைத்தெழுந்த மா முகிலே *
பார்த்திருக்கும் மற்றவை போல் *
மெய்த் துயர் வீட்டாவிடினும் *
விற்றுவக்கோட்டம்மா *
என் சித்தம் மிக உன் பாலே *
வைப்பன் அடியேனே || 5.7 ||

48

தொக்கிலங்கு யாறெல்லாம் *
பரந்தோடித் *
தொடு கடலே புக்கன்றிப் புறம் நிற்க *
மாட்டாத மற்றவை போல் *
மிக்கிலங்கு முகில் நிறத்தாய் *
விற்றுவக்கோட்டம்மா *
உன் புக்கிலங்கு சீர் அல்லால் *
புக்கிலன் காண் புண்ணியனே || 5.8 ||

49

நின்னையே தான் வேண்டி *
நீள் செல்வம் வேண்டாதான் *
தன்னையே தான் வேண்டும் *
செல்வம் போல் மாயத்தால் *
மின்னையே சேர் திகிரி *
விற்றுவக்கோட்டம்மா *

நின்னையே தான் வேண்டி *
நிற்பன் அடியேனே || 5.9 ||

50

‡ விற்றுவக்கோட்டம்மா *
நீ வேண்டாயே ஆயிடினும் *
மற்றாரும் பற்றிலேன் என்று *
அவனைத் தாள் நயந்த *
கொற்ற வேல் தானைக் *
குலசேகரன் சொன்ன *
நற்றமிழ் பத்தும் வல்லார் *
நண்ணார் நரகமே || 5.10 ||

51

அடிவரவு — தரு கண்டார் மீன் வாளால் வெங்கண் செந்தழல் எத்தனை தொக்கு
நின்னை விற்றுவக்கோடு ஏர்

தருதுயரந்தடாயேல் முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

6 - ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்

‡ ஏர் மலர்ப் பூங்குழல் ஆயர் மாதர் *
எனைப் பலர் உள்ள இவ்வூரில் *
உன்தன் மார்வு தழுவுதற்காசையின்மை அறிந்தறிந்தே *
உன்தன் பொய்யைக் கேட்டு *
கூர் மழை போல் பனிக் கூதல் எய்திக் *
கூசி நடுங்கி யமுனை யாற்றில் *
வார் மணல் குன்றில் புலர நின்றேன் *
வாசுதேவா ! உன் வரவு பார்த்தே || 6.1 ||

52

கெண்டை ஒண் கண் மடவாள் ஒருத்தி *
கீழை அகத்துத் தயிர் கடையக் கண்டு *
ஒல்லை நானும் கடைவன் என்று *
கள்ள விழியை விழித்துப் புக்கு *
வண்டமர் பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ *
வாள் முகம் வேர்ப்பச் செவ்வாய்த் துடிப்ப *
தண் தயிர் நீ கடைந்திட்ட வண்ணம் *
தாமோதரா ! மெய் அறிவன் நானே || 6.2 ||

53

கரு மலர்க் கூந்தல் ஒருத்தி தன்னைக் *
கடைக் கணித்து *
ஆங்கே ஒருத்தி தன் பால் மருவி மனம் வைத்து மற்றொருத்திக்குரைத்து *
ஒரு பேதைக்குப் பொய் குறித்து *
புரி குழல் மங்கை ஒருத்தி தன்னைப் புணர்தி *

அவளுக்கும் மெய்யன் அல்லை *
 மருதிறுத்தாய் உன் வளர்த்தி ஊடே *
 வளர்கின்றதால் உன்தன் மாயை தானே || 6.3 ||

54

தாய் முலைப் பாலில் அமுதிருக்கத் *
 தவழ்ந்து தளர் நடை இட்டுச் சென்று *
 பேய் முலை வாய் வைத்து நஞ்சை உண்டு *
 பித்தன் என்றே பிறர் ஏச நின்றாய் *
 ஆய் மிகு காதலோடு யான் இருப்ப *
 யான் விட வந்த என் தூதியோடே *
 நீ மிகு போகத்தை நங்குகந்தாய் *
 அதுவும் உன் கோரம்புக்கேற்கும் அன்றே || 6.4 ||

55

மின் ஒத்த நுண் இடையாளைக் கொண்டு *
 வீங்கிருள் வாய் என்தன் வீதி ஊடே *
 பொன்னொத்த ஆடை குக்கூடல் இட்டுப் *
 போகின்ற போது நான் கண்டு நின்றேன் *
 கண்ணுற்றவளை நீ கண்ணால் இட்டுக் *
 கை விளிக்கின்றதும் கண்டே நின்றேன் *
 என்னுக்கவளை விட்டிங்கு வந்தாய் *
 இன்னம் அங்கே நட நம்பி ! நீயே || 6.5 ||

56

மற் பொரு தோள் உடை வாசுதேவா *
 வல் வினையேன் துயில் கொண்டவாறே *
 இற்றை இரவிடை ஏமத்தென்னை *
 இன் அணை மேல் இட்டகன்று நீ போய் *
 அற்றை இரவும் ஓர் பிற்றை நாளும் *
 அரிவையரோடும் அணைந்து வந்தாய் *

எற்றுக்கு நீ என் மருங்கில் வந்தாய் *
எம் பெருமான் ! நீ எழுந்தருளே || 6.6 ||

57

பை அரவின் அணைப் பள்ளியினாய் *
பண்டையோம் அல்லோம் நாம் *
நீ உகக்கும் மையரி ஒண் கண்ணினாரும் அல்லோம் *
வைகி எம் சேரி வரவொழி நீ *
செய்ய உடையும் திருமுகமும் *
செங்கனி வாயும் குழலும் கண்டு *
பொய் ஒரு நாள் பட்டதே அமையும் *
புள்ளுவம் பேசாதே போகு நம்பீ || 6.7 ||

58

என்னை வருக எனக் குறித்திட்டு *
இன மலர் முல்லையின் பந்தர் நீழல் *
மன்னி அவளைப் புணரப் புக்கு *
மற்றென்னைக் கண்டுழறா நெகிழ்ந்தாய் *
பொன்னிற ஆடையைக் கையில் தாங்கிப் *
பொய் அச்சம் காட்டி நீ போதி ஏலும் *
இன்னம் என் கையகத்தீங்கொரு நாள் *
வருதியேல் என் சினம் தீர்வன் நானே || 6.8 ||

59

மங்கல நல் வனமாலை மார்வில் இலங்க *
மயில் தழைப் பீலி சூடி *
பொங்கிள ஆடை அரையில் சாத்திப் *
பூங்கொத்துக் காதில் புணரப் பெய்து *
கொங்கு நறுங்குழலார்களோடு *
குழைந்து குழல் இனிதூதி வந்தாய் *

எங்களுக்கே ஒரு நாள் வந்தூத*
உன் குழலின் இசை போதராதே || 6.9 ||

60

‡ அல்லி மலர்த் திருமங்கை கேள்வன் தன்னை நயந்து*
இள ஆய்ச்சிமார்கள்*
எல்லிப் பொழுதினில் ஏமத்தாடி*
எள்கி உரைத்த உரை அதனைக்*
கொல்லி நகர்க்கிறை கூடல் கோமான்*
குலசேகரன் இன் இசையில் மேவிச்*
சொல்லிய இன் தமிழ் மாலை பத்தும்*
சொல்ல வல்லார்க்கில்லை துன்பந் தானே || 6.10 ||

61

அடிவரவு — ஏர் கெண்டை கரு தாய் மின் மற்றொரு பை என்னை மங்கலம்
அல்லி ஆலை

ஏர்மலர்ப்பூங்குழல் முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

7 - ஆலைநீள் கரும்பு

‡ ஆலை நீள் கரும்பன்னவன் தாலோ *
அம்புயத் தடங்கண்ணினன் தாலோ *
வேலை நீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ *
வேழப் போதகம் அன்னவன் தாலோ *
ஏல வார் குழல் என் மகன் தாலோ *
என்றென்றுன்னை என் வாயிடை நிறையத் *
தால் ஒலித்திடும் திருவினை இல்லாத் *
தாயரில் கடை ஆயின தாயே || 7.1 ||

62

வடிக் கொள் அஞ்சனம் எழுது செம் மலர்க் கண் *
மருவி மேல் இனிதொன்றினை நோக்கி *
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச் சிறு கருந்தாள் *
பொலியும் நீர் முகிற் குழவியே போல *
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரல் அனைத்தும் *
அங்கையோடணைந்தானையிற் கிடந்த *
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலன் அந்தோ *
கேசவா ! கெடுவேன் கெடுவேனே || 7.2 ||

63

முந்தை நன்முறை அன்புடை மகளிர் *
முறை முறை தம் தம் குறங்கிடை இருத்தி *
எந்தையே ! எந்தன் குலப் பெரும் சுடரே *
எழு முகில் கணத்தெழில் கவர் ஏறே *
உந்தை யாவன் என்றுரைப்ப *

நின் செங்கேழ் விரலினும் கடைக் கண்ணினும் காட்ட *
 நந்தன் பெற்றனன் நல் வினை இல்லா *
 நங்கள் கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே || 7.3 ||

64

களிநிலா எழில் மதி புரை முகமும் *
 கண்ணனே ! திண்கை மார்வும் திண் தோளும் *
 தளி மலர்க் கருங்குழல் பிறை அதுவும் *
 தடங்கொள் தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த *
 இளமை இன்பத்தை இன்றென்தன் கண்ணால் *
 பருகு வேற்கிவள் தாயென நினைந்த *
 அளவில் பிள்ளைமை இன்பத்தை இழந்த *
 பாவியேன் எனதாவி நில்லாதே || 7.4 ||

65

மருவும் நின் திரு நெற்றியில் சுட்டி அசைதர *
 மணி வாயிடை முத்தம் தருதலும் *
 உன்தன் தாதையைப் போலும் வடிவு கண்டு கொண்டு *
 உள்ளம் உள் குளிர *
 விரலைச் செஞ்சிறு வாயிடைச் சேர்த்து *
 வெகுளியாய் நின்றுரைக்கும் அவ்வுரையும் *
 திருவிலேன் ஒன்றும் பெற்றிலேன் *
 எல்லாம் தெய்வ நங்கை யசோதை பெற்றாளே || 7.5 ||

66

தண்ணந் தாமரைக் கண்ணனே கண்ணா *
 தவழ்ந்தெழுந்து தளர்ந்ததோர் நடையால் *
 மண்ணில் செம் பொடி ஆடி வந்து *
 என்தன் மார்வில் மன்னிடப் பெற்றிலேன் அந்தோ *
 வண்ணச் செஞ்சிறு கைவிரல் அனைத்தும் *
 வாரி வாய்க்கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில் *

உண்ணப் பெற்றிலேன் ஓ ! கொடு வினையேன் *
என்னை என் செய்யப் பெற்றதெம் மோயே || 7.6 ||

67

குழகனே ! எந்தன் கோமளப் பிள்ளாய் *
கோவிந்தா ! என் குடங்கையில் மன்னி *
ஓமுகு பேர் எழில் இளம் சிறு தளிர் போல் *
ஒரு கையால் ஒரு முலை முகம் நெருடா *
மழலை மென்னகை இடை இடை அருளா *
வாயிலே முலை இருக்க என் முகத்தே *
எழில் கொள் நின் திருக் கண்ணினை நோக்கந் தன்னையும் *
இழந்தேன் இழந்தேனே || 7.7 ||

68

முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்து தொட்டுண்ணும் *
முகிழ் இளம் சிறுத் தாமரைக் கையும் *
எழில் கொள் தாம்பு கொண்டடிப்பதற் கெள்கு நிலையும் *
வெண் தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும் *
அழகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும் *
அணி கொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதுவும் *
தொழுகையும் இவை கண்ட அசோதை *
தொல்லை இன்பத்திறுதி கண்டாளே || 7.8 ||

69

குன்றினால் குடை கவித்ததும் *
கோலக் குரவை கோத்ததும் குடம் ஆட்டும் *
குன்றினால் விளவெறிந்ததும் *
காலால் காளியன் தலை மிதித்ததும் முதலா *
வென்றி சேர் பிள்ளை நல் விளையாட்டம் அனைத்திலும் *
அங்கென் உள்ளம் உள் குளிர *

ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன் அடியேன் *
காணும் ஆறினி உண்டெனில் அருளே || 7.9 ||

70

வஞ்ச மேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி *
வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க *
நஞ்சம் ஆர்தரு சுழி முலை அந்தோ *
சுவைத்து நீ அருள் செய்து வளர்ந்தாய் *
கஞ்சன் நாள் கவர் கரு முகில் எந்தாய் *
கடைப்பட்டேன் வறிதே முலை சுமந்து *
தஞ்ச மேல் ஒன்றிலேன் உய்ந்திருந்தேன் *
தக்கதே நல்ல தாயைப் பெற்றாயே || 7.10 ||

71

‡ மல்லை மா நகர்க்கிறையவன் தன்னை *
வான் செலுத்தி வந்தீங்கணை மாயத்து *
எல்லையில் பிள்ளை செய்வன காணாத் *
தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல் *
கொல்லி காவலன் மால் அடி முடி மேல் *
கோலமாம் குலசேகரன் சொன்ன *
நல் இசைத் தமிழ் மாலை வல்லார்கள் *
நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே || 7.11 ||

72

அடிவரவு — ஆலை வடி முந்தை களி மருவு தண்ணம் குழகன் முழுதும்
குன்றினால் வஞ்சம் மல்லை மன்னு

ஆலைநீள் கரும்பு முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

8 - மன்னு புகழ்

‡ மன்னு புகழ் கௌசலை தன் *
மணிவயிறு வாய்த்தவனே *
தென் இலங்கைக் கோன் முடிகள் *
சிந்துவித்தாய் செம் பொன் சேர் *
கன்னி நன் மா மதிள் புடை சூழ் *
கணபுரத்தென் கரு மணியே *
என்னுடைய இன்னமுதே *
இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.1 ||

73

புண்டரிக மலர் அதன் மேல் *
புவனி எல்லாம் படைத்தவனே *
திண் திறலாள் தாடகை தன் *
உரம் உருவச் சிலை வளைத்தாய் *
கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் *
கணபுரத்தென் கரு மணியே *
எண்டிசையும் ஆள் உடையாய் *
இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.2 ||

74

கொங்கு மலி கருங்குழலாள் *
கௌசலை தன் குல மதலாய் *
தங்கு பெரும் புகழ்ச் சனகன் *
திரு மருகா தாசரதீ *
கங்கையிலும் தீர்த்த மலி *

கணபுரத்தென் கரு மணியே *
 எங்கள் குலத்தின் அமுதே *
 இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.3 ||

75

தாமரை மேல் அயன் அவனைப் *
 படைத்தவனே *
 தயரதன் தன் மா மதலாய் *
 மைதிலி தன் மணவாளா ! *
 வண்டினங்கள் காமரங்கள் இசை பாடும் *
 கணபுரத்தென் கரு மணியே *
 ஏ மருவும் சிலை வலவா *
 இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.4 ||

76

பார் ஆளும் படர் செல்வம் *
 பரத நம்பிக்கே அருளி *
 ஆரா அன்பிளையவனோடு *
 அருங்கானம் அடைந்தவனே *
 சீர் ஆளும் வரை மார்பா *
 திருக் கண்ண புரத்தரசே *
 தார் ஆளும் நீண் முடி *
 என் தாசரதீ ! தாலேலோ ! || 8.5 ||

77

சுற்றம் எல்லாம் பின் தொடரத் *
 தொல் கானம் அடைந்தவனே *
 அற்றவர்கட்கரு மருந்தே *
 அயோத்தி நகர்க்கதிபதியே *
 கற்றவர்கள் தாம் வாழும் *
 கணபுரத்தென் கரு மணியே *

சிற்றவை தன் சொற் கொண்ட *
சீராமா ! தாலேலோ ! || 8.6 ||

78

ஆலின் இலைப் பாலகனாய் *
அன்றுலகம் உண்டவனே *
வாலியை கொன்றரசு *
இளைய வானரத்துக்களித்தவனே *
காலின் மணி கரை அலைக்கும் *
கணபுரத்தென் கரு மணியே *
ஆலி நகர்க்கதிபதியே *
அயோத்திமனே ! தாலேலோ ! || 8.7 ||

79

மலை அதனால் அணை கட்டி *
மதிள் இலங்கை அழித்தவனே *
அலை கடலைக் கடைந்து *
அமரர்க்கமுதருளிச் செய்தவனே *
கலை வலவர் தாம் வாழும் *
கணபுரத்தென் கரு மணியே *
சிலை வலவா சேவகனே *
சீராமா ! தாலேலோ ! || 8.8 ||

80

தளை அவிழும் நறுங்குஞ்சித் *
தயரதந் தன் குல மதலாய் *
வளைய ஒரு சிலை அதனால் *
மதிள் இலங்கை அழித்தவனே *
களை கழுநீர் மருங்கலரும் *
கணபுரத்தென் கரு மணியே *

இளையவர்கட்கருள் உடையாய் *
 இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.9 ||

81

‡ தேவரையும் அசுரரையும் *
 திசைகளையும் படைத்தவனே *
 யாவரும் வந்தடிவணங்க *
 அரங்க நகர்த் துயின்றவனே *
 காவிரி நல் நதி பாயும் *
 கணபுரத்தென் கரு மணியே *
 ஏ வரி வெஞ்சிலை வலவா *
 இராகவனே ! தாலேலோ ! || 8.10 ||

82

‡ கன்னி நன் மா மதிள் புடை சூழ் *
 கணபுரத்தென் காசுத்தன் தன் அடிமேல் *
 தாலேலோ என்றுரைத்த *
 தமிழ் மாலை *
 கொல் நவிலும் வேல் வலவன் *
 குடைக் குலசேகரன் சொன்ன *
 பன்னிய நூல் பத்தும் வல்லார் *
 பாங்காய பத்தர்களே || 8.11 ||

83

அடிவரவு — மன்னு புன்டரிகம் கொங்கு தாமரை பார் சுற்றம் ஆலின் மலை
 தளை தேவரை கன்னி வன்தாள்

மன்னு புகழ் முற்றிற்று

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகுமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

9 - வன்தாளினினை

‡ வன் தாளின் இணை வணங்கி வள நகரம் தொழுதேத்த *
மன்னன் ஆவான் நின்றாயை *
அரி அணை மேல் இருந்தாயை *
நெடுங்கானம் படரப் போகு என்றாள் *
எம் இராமாவோ *
உனைப் பயந்த கைகேசி தன் சொற் கேட்டு *
நன்றாக நானிலத்தை ஆள்வித்தேன் *
நன்மகனே ! உன்னை நானே || 9.1 ||

84

வெவ்வாயேன் வெவ்வுரை கேட்டு *
இரு நிலத்தை வேண்டாதே விரைந்து *
வென்றி மை வாய களிறொழிந்து தேர் ஒழிந்து மா ஒழிந்து *
வனமே மேவி *
நெய் வாய வேல் நெடுங்கண் *
நேர் இழையும் இளங்கோவும் பின்பு போக *
எவ்வாறு நடந்தனை எம் இராமாவோ ! *
எம் பெருமான் ! என் செய்கேனே || 9.2 ||

85

கொல் அணை வேல் வரி நெடுங்கண் *
கௌசலை தன் குல மதலாய் ! குனி வில் ஏந்தும் *
மல் அணைந்த வரைத் தோளா *
வல் வினையேன் மனம் உருக்கும் வகையே கற்றாய் *
மெல் அணை மேல் முன் துயின்றாய் *

இன்றினிப் போய் வியன் கான மரத்தின் நீழல் *
 கல் அணை மேல் கண் துயிலக் கற்றனையோ *
 காகுத்தா ! கரிய கோவே || 9.3 ||

86

வா போகு வா இன்னம் வந்து *
 ஒரு கால் கண்டு போ மலராள் கூந்தல் *
 வேய் போலும் எழில் தோளி தன் பொருட்டா *
 விடையோன் தன் வில்லைச் செற்றாய் *
 மா போகு நெடுங்கானம் *
 வல் வினையேன் மனம் உருக்கும் மகனே ! *
 இன்று நீ போக என் நெஞ்சம் *
 இரு பிளவாய்ப் போகாதே நிற்கு மாறே || 9.4 ||

87

பொருந்தார் கை வேல் நுதி போல் பரல் பாய *
 மெல் அடிக்கள் குருதி சோர *
 விரும்பாத கான் விரும்பி வெயில் உறைப்ப *
 வெம் பசி நோய் கூர *
 இன்று பெரும் பாவியேன் மகனே ! போகின்றாய் *
 கேகயர் கோன் மகளாய்ப் பெற்ற *
 அரும் பாவி சொற் கேட்ட அரு வினையேன் *
 என் செய்கேன் ! அந்தோ ! யானே || 9.5 ||

88

அம்மா ! என்கந்தழைக்கும் *
 ஆர்வச் சொல் கேளாதே அணி சேர் மார்வம் *
 என் மார்வத்திடை அழுந்தத் தழுவாதே *
 முழுசாதே மோவாதுச்சி *
 கைம்மாவின் நடை அன்ன மென்னடையும் *
 கமலம் போல் முகமும் காணாது *

எம்மானை என் மகனை இழந்திட்ட *
இழி தகையேன் இருக்கின்றேனே || 9.6 ||

89

பூ மருவு நறுங்குஞ்சி புன் சடையாப் புனைந்து *
பூந் துகில் சேர் அல்குல் *
காமர் எழில் விழல் உடுத்துக் கலன் அணியாது *
அங்கங்கள் அழகு மாறி *
ஏ மரு தோள் என் புதல்வன் *
யான் இன்று செலத்தக்க வனம் தான் சேர்தல் *
தூ மறையீர் இது தகவோ *
சுமந்திரனே ! வசிட்டனே ! சொல்லீர் நீரே || 9.7 ||

90

பொன் பெற்றார் எழில் வேதப் புதல்வனையும் *
தம்பியையும் பூவை போலும் *
மின் பற்றா நுண் மருங்குல் *
மெல்லியல் என் மருகியையும் வனத்தில் போக்கி *
நின் பற்றா நின் மகன் மேல் பழி விளைத்திட்டு *
என்னையும் நீள் வானில் போக்க *
என் பெற்றாய் கைகேசீ *
இரு நிலத்தில் இனிதாக இருக்கின்றாயே || 9.8 ||

91

முன் ஒரு நாள் மழு ஆளி சிலை வாங்கி *
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்றாய் *
உன்னையும் உன் அருமையையும் உன்மோயின் வருத்தமும் *
ஒன்றாகக் கொள்ளாது *
என்னையும் என் மெய் உரையும் மெய்யாகக் கொண்டு *
வனம் புக்க எந்தாய் *

நின்னையே மகனாகப் பெறப் பெறுவேன் *
ஏழ் பிறப்பும் நெடுந் தோள் வேந்தே || 9.9 ||

92

தேனகு மா மலர்க் கூந்தல் கௌசலையும் *
சுமித்திரையும் சிந்தை நோவ *
கூன் உருவின் கொடுந்தொழுத்தை சொற் கேட்ட *
கொடியவள் தன் சொற் கொண்டு *
இன்று கானகமே மிக விரும்பி *
நீ துறந்த வள நகரைத் துறந்து *
நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன் *
மனு குலத்தார் தங்கள் கோவே || 9.10 ||

93

‡ ஏர் ஆர்ந்த கரு நெடுமால் இராமனாய் *
வனம் புக்க அதனுக்காற்றாத் *
தார் ஆர்ந்த தடவரைத் தோள் தயரதன் தான் புலம்பிய *
அப்புலம்பல் தன்னை *
கூர் ஆர்ந்த வேல் வலவன் கோழியர் கோன் *
குடைக் குலசேகரன் சொற் செய்த *
சீர் ஆர்ந்த தமிழ் மாலை இவை வல்லார் *
தீ நெறிக்கண் செல்லார் தாமே || 9.11 ||

94

அடிவரவு — வன்தாள் வெவ்வாயேன் கொல்லணை வாபோகு பொருந்தார்
அம்மா பூ பொன் முன் தேன் ஏரார்ந்த அங்கண்

வன்தாளினினை முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

10 – அங்கண் நெடுமதிள்

‡ அங்கணெடு மதிள் புடை சூழ் அயோத்தி என்னும் *
அணி நகரத்துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி *
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி *
விண் முழுதும் உயக் கொண்ட வீரன் தன்னைச் *
செங்கண் நெடுங்கரு முகிலை இராமன் தன்னைத் *
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
எங்கள் தனி முதல்வனை எம் பெருமான் தன்னை *
என்று கொலோ கண் குளிரக் காணும் நாளே || 10.1 ||

95

வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன் உரத்தைக் கீறி *
வரு குருதி பொழி தரவன் கணை ஒன்றேவி *
மந்திரம் கொள் மறை முனிவன் வேள்வி காத்து *
வல் அரக்கர் உயிர் உண்ட மைந்தன் காண்மின் *
செந்தளிர்வாய் மலர் நகை சேர் செழுந் தண் சோலைத் *
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
அந்தணர்கள் ஒரு மூவாயிரவர் ஏத்த *
அணி மணி ஆசனத்திருந்த அம்மான் தானே || 10.2 ||

96

செவ்வரி நற் கரு நெடுங்கண் சீதைக் காகிச் *
சின விடையோன் சிலை இறுத்து மழு வாள் ஏந்தி *
வெவ்வரி நற் சிலை வாங்கி வென்றி கொண்டு *
வேல் வேந்தர் பகை தடிந்த வீரன் தன்னை *
தெவ்வர் அஞ்சு நெடும் புரிசை உயர்ந்த பாங்கர்த் *

தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
 எவ்வரி வெம் சிலைத் தடக்கை இராமன் தன்னை *
 இறைஞ்சுவார் இணை அடியே இறைஞ்சினேனே || 10.3 ||

97

தொத்தலர் பூஞ்சுரி குழல் கைகேசி சொல்லால் *
 தொன்னகரம் துறந்து துறைக் கங்கை தன்னை *
 பத்தி உடைக் குகன் கடத்த வனம் போய்ப் புக்குப் *
 பரதனுக்கு பாதுகமும் அரசும் ஈந்து *
 சித்திரகூடத்திருந்தான் தன்னை *
 இன்று தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
 எத்தனையும் கண் குளிரக் காணப் பெற்ற *
 இரு நிலத்தார்க்கிமையவர் நேர் ஒவ்வார் தாமே || 10.4 ||

98

வலி வணக்கு வரை நெடுந் தோள் விராதைக் கொன்று *
 வண் தமிழ் மா முனி கொடுத்த வரி வில் வாங்கி *
 கலை வணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கை நீக்கிக் *
 கரனோடு தூடணன் தன் உயிரை வாங்கி *
 சிலை வணக்கி மான் மரிய எய்தான் தன்னைத் *
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
 தலை வணக்கிக் கை கூப்பி ஏத்த வல்லார் *
 திரிதலால் தவம் உடைத்துத் தரணி தானே || 10.5 ||

99

தன மருவு வைதேகி பிரியல் உற்றுத் *
 தளர்வெய்திச் சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றி *
 வன மருவு கவி அரசன் காதல் கொண்டு *
 வாலியைக் கொன்றிலங்கை நகர் அரக்கர் கோமான் *
 சினம் அடங்க மாருதியால் சுடுவித்தானைத் *
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *

இனிதமர்ந்த அம்மாணை இராமன் தன்னை *
ஏத்துவார் இணை அடியே ஏத்தினேனே || 10.6 ||

100

குரை கடலை அடல் அம்பால் மறுக வெய்து *
குலை கட்டி மறு கரையை அதனால் ஏறி *
எரி நெடு வேல் அரக்கரொடும் இலங்கை வேந்தன் *
இன்னுயிர் கொண்டவன் தம்பிக்கரசும் ஈந்து *
திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வன் தன்னைத் *
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
அரசமர்ந்தான் அடி சூடும் அரசை அல்லால் *
அரசாக எண்ணேன் மற்றரசு தானே || 10.7 ||

101

அம்பொனெடு மணி மாட அயோத்தி எய்தி *
அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த் தான் முன் கொன்றான் தன் *
பெருந் தொல் கதைக் கேட்டு மிதிலைச் செல்வி *
உலகுய்யத் திரு வயிறு வாய்த்த மக்கள் *
செம் பவளத் திரள் வாய்த் தன் சரிதை கேட்டான் *
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *
எம் பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணால் பருகுவோம் *
இன் அமுதம் மதியோம் இன்றே || 10.8 ||

102

செறி தவச் சம்புகன் தன்னைச் சென்று கொன்று *
செழு மறையோன் உயிர் மீட்டுத் தவத்தோன் ஈந்த *
நிறை மணிப் பூண் அணியும் கொண்டிலவணன் தன்னைத் *
தம்பியால் வான் ஏற்றி முனிவன் வேண்ட *
திறல் விளங்கும் இலக்குமனைப் பிரிந்தான் தன்னைத் *
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் உறைவானை *

மறவாத உள்ளந் தன்னை உடையோம் *

மற்றுறு துயரம் அடையோம் இன்றே || 10.9 ||

103

‡ அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி *

அடல் அரவப் பகை ஏறி அசுரர் தம்மை வென்று *

இலங்கு மணி நெடுந் தோள் நான்கும் தோன்ற *

விண் முழுதும் எதிர் வரத் தன் தாமம் மேவி *

சென்றினிது வீற்றிருந்த அம்மான் தன்னைத் *

தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *

என்றும் நின்றான் அவன் இவன் என்றேத்தி *

நாளும் இறைஞ்சுமினோ எப்பொழுதும் தொண்டர் நீரே || 10.10 ||

104

‡ தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள் *

திறல் விளங்கு மாருதியோடமர்ந்தான் தன்னை *

எல்லை இல் சீர்த் தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிற்றது முதலாத் *

தன் உலகம் புக்கதீறா *

கொல் இயலும் படைத் தானைக் கொற்ற ஒள்வாள் *

கோழியர் கோன் குடைக் குலசேகரன் சொற் செய்த *

நல் இயல் இன் தமிழ் மாலை பத்தும் வல்லார் *

நலந் திகழ் நாரணன் அடிக் கீழ் நண்ணுவாரே || 10.11 ||

105

அடிவரவு — அங்கண் வந்து செவ்வரி தொத்து வலி தனம் குரை அம்பொன்
செறி அன்று தில்லை பூநிலாய

அங்கண் நெடுமதிள் முற்றிற்று

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்